

¿QUE SUCEDE REALMENTE EN EL WHATSAPP DE LOS NIÑOS?

Ellos pasan todo el día con la cara fija en la pantalla del teléfono y, en promedio, cada 4 segundos, un pequeño e inquietante sonido les avisa la llegada de un nuevo mensaje.

Una vez a la semana se enojan o lloran porque alguien decidió sacarlos del grupo de chat.

Nuestros niños viven en los chats sociales como whatsapp, kik, snapchat, entre otros.

Las aplicaciones sociales tienen excelentes funciones. Las aplicaciones son rápidas, cómodas y facilitan la comunicación. El problema es que esta comodidad es adecuada para quien ya tiene adquiridas las habilidades sociales.

No así para nuestros alumnos, que están expuestos a su uso desde la niñez y la adolescencia sustituyendo cualquier comunicación y disminuyendo las llamadas por teléfono y los encuentros personales, ya que todo es escrito o grabado sin necesidad de estar en persona con el niño que recibe el mensaje.

Así, los niños no aprenden a utilizar su lenguaje corporal, a llevar una conversación y a enfrentarse a un conflicto cara a cara.

Ellos crecen saltándose la importante etapa de la adquisición de habilidades sociales en el mundo real.

Esta facilidad, intolerable, que hace que podamos lastimar a alguien porque no le vemos la cara, convierte a una parte de los niños, en agresivos. Ellos abren y cierran

grupos de chat. Quien se apresura y abre un grupo, gana un status, después surge la presión social: quién será invitado y quién quedará fuera del grupo.

Entonces, ¿qué hacemos?

¿Quitarles el Smartphone? Eso sería condenarlos al aislamiento social.

Los padres aún tienen mucho espacio para involucrarse en la vida social de sus hijos y principalmente enseñarles cómo conducirse.

¿Qué está mal y qué está permitido? ¿Cuál es el comportamiento adecuado y cuáles son los costos que su hijo y sus amigos tendrán que pagar por el uso no responsable de los chats?

Es importante explicarle a sus hijos cuáles son las reglas para el uso de la aplicación. Qué está permitido escribir y de qué deben cuidarse.

Es importante explicarles a sus hijos que la comunicación escrita no transmite los mensajes de la misma forma que la comunicación oral, que está acompañada de lenguaje corporal y entonación.

Es importante recordarles lo que siente el que está del otro lado y, nuevamente, considerar bien, qué y cómo escribimos.

Los niños necesitan que les expliquemos lo que está permitido y lo que no, cuáles son los límites de comportamiento aceptados en la sociedad en la que vivimos. También en el uso de los chats sociales debemos de tener reglas.

Ciertamente es importante cuidar el espacio personal de los niños. Con ello, tienen que saber, en especial los que están en Primaria, que los padres tienen el derecho de ver lo que pasa en los chats. Es importante hacerlo de una forma en la que se respete al niño y decirle que mirarán el mensaje en su presencia y con su conocimiento. Esto respeta al niño y les permite, a ustedes, tener control. El saber que alguien supervisa sus chats, ayuda al niño a tener un "policía interno" que le puede dar una asesoría adicional, antes de enviar un mensaje.

Los niños necesitan de alguien que los cuide de vez en cuando y les recuerde que deben descansar. Así como es correcto que los padres pongan límites en relación a la hora de visitar a sus amigos, también así debe ser en el tema de chatear.

¿Les permiten irse a la cama con el teléfono?

¿Les permiten sentarse a la mesa y continuar chateando?, ¿O ustedes también lo hacen?

También nosotros en el Colegio tenemos un rol. Como el mundo social del salón de clases se conduce en los chats, tenemos la obligación de explicar con la definición de los estándares y de los patrones de comportamiento deseados y no deseados.

La cooperación entre los padres y el Colegio proveerá una red de seguridad para la educación de nuestros alumnos, para el comportamiento en el mundo tecnológico y así, evitar situaciones sociales no deseadas.

Como siempre, los invitamos a cooperar con nosotros. Juntos seremos un modelo positivo.

Hani Weizman
Directora General

מה באמת קורה בוואטסאפ של הילדים?

הם מסתובבים כל היום עם הפרצוף תקוע מול מסך הטלפון, בממוצע כל 4 שניות צפצוף קטן ומטריד המעיד על כניסתה של הודעה מספת. אחת לשבוע יש התקף כעס או בכי כי מישהו החליט להוציא אותם מהקבוצה. הילדים שלנו חיים בוואטסאפ.

לאפליקציות החברתיות יש יתרונות רבים הם משפקים מחוץ, תקשורת זמינה ומהירה. הבעיה היא שנחות זו מתאימה למי שכבר רכש מימנויות חברתיות, לא כך אצל ילדים שנחשפים לשימוש בה בשנות הילדות וההתבגרות והיא משמשת תחליף עיקרי לכל תקשורת ומגע. הם מומעטים לתקשר אחד עם השני בטלפון, נפגשים פחות ומעבירים מסרים בכתב או בהקלטה וזאת מבלי לפגוש באמת בילד המקבל את המסר כך הם לא לומדים להעריך שפת גוף, לנהל שיחה, להתמודד עם קונפליקט בשיח פנים מול פנים.

הם גדלים ומדלגים על השלב הקריטי ברכישת מיומנויות חברתיות בעולם האמיתי. הקלות הבלתי נסבלת בה אפשר להעליב ילד כי לא רואים את הפנים שלו, הופכת את חלקם לתוקפנים, הילדים פותחים וסוגרים קבוצות. מי שממרה ופותח קבוצה זוכה לסטטוס חברתי, אחר כך מצר לחץ חברתי מי מזומן ומי מחוץ לקבוצה.

אז מה עושים?

לקחת מהילד את הסמארטפון? הרי זה לגזור עליו נידוי חברתי. עדיין יש להורים הרבה מקום להיות מעורבים בחיים החברתיים של ילדכם ובעיקר ללמד את ילדכם כיצד לנהוג. מה פסול ומה מותר. מהי התנהגות ראויה ומהם המחרים שהילד שלכם וחבריו עלולים לשלם בגלל התנהגות לא אחראית בוואטסאפ. חשוב להסביר לילדכם מהם כללי השימוש באפליקציה. מה מותר לכתוב ומה להזהר. חשוב ללמד את ילדכם שתקשורת כתובה איננה מעבירה מסרים כמו תקשורת דבורה המלווה בשפת גוף ואינטונציה.

חשוב להזכיר להם איך זה מרגיש בצד השני ולכן חשוב לשקול היטב מה ואיך כותבים.

ילדים צריכים שנסיביר להם מה מותר ומה אסור, מהם גבולות ההתנהגות המקובלת בחברה בה אנו חיים. גם לשימוש בוואטסאפ צריכים להיות כללים. נכון שחשוב לשמור על המרחב הפרטי של הילדים. עם זאת, הם צריכים לדעת במיוחד בגיל הסורי, שלהורים יש זכות לראות מה קורה בוואטסאפ. חשוב לעשות זאת בצורה המכבדת את הילד ולומר לו שתסתכלו בהודעות בנוכחותו וביריעתו. זה מכבד את הילד ומאפשר לכם שליטה. הידיעה שמישהו קורא את הדברים מהווה עבור הילד "שוטר פנימי" אשר יכול לסייע לו בחשיבה מספת לפני שליחת הודעות. ילדים צריכים מישהו שישמור עליהם מדי פעם ויזכר להם לנות. כמו שנכון שהורים שימו גבולות לגבי שעות ביקור אצל חברים, כך גם בוואטסאפ. האם אתם מאפשרים להכנס בלילה למיטה עם הטלפון? האם אתם מאפשרים לשבת לשולחן האוכל כשהילד ממשיך לנהל שיחות וואטסאפ, או שאתם עצמכם עושים זאת?

גם לנו בבית-הספר יש תפקיד, מכיון שהעולם החברתי של הכתה מתנהל בוואטסאפ, יש לנו אחריות בהסבר, בקביעת סטנדרטים ודפוסי התנהגות רצויים ולא רצויים.

שיתוף הפעולה בין ההורים לבית-הספר יהוו רשת בטחון לחינוך הילדים להתנהגות בעולם הטכנולוגי וכך למנוע מצבים חברתיים לא רצויים.

כמו תמיד, אנחנו מזמינים אתכם לשתופת, יחד נשמש מודל חיובי, חני ויצמן
המנהלת הכללית